

Colecția: SECOLUL XX – 20 DE MISTERE ESENȚIALE

Coperta: Stelian BIGAN

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

VAN ERIKSSON, JAKOB

Teorii ale conspirației. Cine a provocat marile catastrofe „naturale” care au schimbat fața Pământului : docu-drame și mituri istorice însoțite de consemnări din presă - București : Integral, 2019

Conține bibliografie

ISBN 978-606-992-274-3

I. I. Ștefănescu, Florin (trad.)

II. Boian, Lucia (doc.)

94

© INTEGRAL, 2019

Editor: Costel POSTOLACHE

Tehnoredactor: Stelian BIGAN

Tipărit la EuroBusiness

Orice reproducere, totală sau parțială, a acestei lucrări, fără acordul scris al editorului, este strict interzisă și se pedepsește conform Legii dreptului de autor.

ISBN 978-606-992-274-3

Jacob Van Eriksson

Teorii ale conspirației cine a provocat marile catastrofe „naturale” care au schimbat fața Pământului De la tsunami și cutremure, la SIDA și Ebola

Versiune în limba română:

Prof. FLORIN ȘTEFĂNESCU

Documentare suplimentară, bibliografie selectivă
și analiza comparativă a surselor:

LUCIA BOIAN

INTEGRAL

Sumar

**Cumplitul tsunami din 2004 –
un test militar cu o armă ecologică? / 7**

**Cutremurul din Nagorno-Karabagh
și războiul geologic – HAARP
pe rusește? / 29**

Războiul climatic: El Niño, La Niña / 41

Uraganul Katrina / 55

**Arma bacteriologică: SIDA, Ebola și SARS
inventate în laborator? / 65**

Bibliografie selectivă / 129

Cumplitul tsunami din 2004 – un test militar cu o armă ecologică?

Cu cele 229.866 de decese certe pe care le-a provocat, conform unei estimări destul de conservatoare, tsunami-ul care a lovit Oceanul Indian pe 26 decembrie 2004, din perspectiva numărului uriaș de victime pe care le-a produs, se află pe locul șapte în topul celor mai mari dezastre naturale din toate timpurile și pe locul doi în topul celor mai sângeroase cutremure. Însă, dacă nu este vorba despre un dezastru „natural”, ci de un genocid care a fost inițiat intenționat, cu ajutorul unei așa-numite bombe-tsunami, o armă nucleară care a fost detonată într-o poziție strategică din adâncul oceanului? Conspiraționiștii afirmă că tehnologia capabilă să provoace o tragedie de asemenea proporții este cel puțin fezabilă, din moment ce o seamă de cercetări în acest domeniu au fost conduse încă din timpul

celui de-Al Doilea Război Mondial, experimente cu bombe-tsunami realizându-se în 1944 și 1945 în Noua Zeelandă. De asemenea, încă din 1997, cu șapte ani înaintea devastatorului tsunami, Secretarul Apărării de atunci, din Statele Unite, William S. Cohen, afirma că: „Există grupări care au capacitatea de a se angaja în eco-terrorism, prin tehnologii militare capabile să schimbe clima, să provoace cutremure sau erupții vulcanice”. Cu toate acestea, în afara ipotezei că totul a fost un sângeros test la scară mare, cu greu se pot descifra motivele celor care ar fi lovit atât de crunt Sud-Estul Asiei prin tsunami-ul din Oceanul Indian.

Cutremurul din Oceanul Indian din 2004 a fost un seism submarin cu o magnitudine de 9,1 grade pe scara Richter survenit în estul Oceanului Indian pe 26 decembrie 2004 (la 00:58 UTC, sau 07:58 ora locală). Cutremurul, care a avut epicentrul în mare, aproape de coasta nordică a insulei indoneziene Sumatra, a provocat o serie de valuri tsunami care au afectat regiunile costiere ale unui număr de opt țări asiatice și care au cauzat moartea a peste 220.000 de persoane. Acesta a fost al cincilea cel mai puternic cutremur din istoria modernă (de când sunt înregistrate cu ajutorul seismografelor). Mai multe valuri tsunami au lovit regiunile costiere din Oceanul Indian, devastând regiuni întregi, printre care insula Phuket din Tailanda, Aceh (Indonezia), coasta de est a Sri Lankăi, zonele costiere din statul Tamil Nadu (India) și chiar și locuri mai îndepărtate precum Somalia, care se aflau la 4.100 km est de epicentru.

Cifra morților a fost una foarte mare și pentru că trecuseră peste 100 de ani de când un tsunami din Oceanul Indian a lovit

coastele învecinate, fapt pentru care țările afectate nu erau pregătite pentru un astfel de seism și nici populația civilă nu a știut să recunoască semnalele care avertizau cutremurul. Ultimul tsunami apărut în această zonă s-a datorat erupției catastrofale a vulcanului Krakatoa în 1883. De obicei, seisme maritime apar pe coastele „Inelului Focului” din Oceanul Pacific, regiune în care guvernele și populația sunt mai bine pregătite și unde există sisteme de alertă. Indonezia, Sri Lanka, India și Thailanda au fost țările cele mai afectate.

Valurile uriașe de tip tsunami sunt formate în urma unei alunecări de teren, a unei erupții vulcanice sau, precum în acest caz, a alunecării „frontierei” dintre două plăci tectonice ale Pământului. Tsunami-ul din Oceanul Indian din 26 decembrie 2004 a fost cauzat de alunecarea a circa 1.000 de kilometri de la limita dintre plăcile din India și Birmania de pe coasta de vest a nordului Sumatrei. În mod curent, convergența altor plăci tectonice afectează zona, iar la epicentrul cutremurului, placa indiană se deplasează spre nord-est, în medie câte 5 centimetri pe an față de placa din Birmania. De data aceasta, însă, deplasarea a fost una masivă, iar consecințele absolut dezastruoase, influențate și de numărul mare de replici care au urmat șocului tectonic inițial. Replicile au fost distribuite de-a lungul de la epicentru până la insula Andaman. Cutremurul cu magnitudinea de 9,1 a fost cel mai puternic după cel din 28 martie 1964 din zona Prince William Sound din Alaska. A fost cel de-al treilea cel mai puternic de după 1900. Celelalte două cutremure de intensitate mare, peste 9 grade pe scara Richter – 22 mai 1960, din Chile (9,5) și 28 martie 1964, în Alaska (9,2) – au produs

mai încet în Marea Andaman, de-a lungul coastei sale de vest. Tsunami-ul a fost observat până în Struisbaai, în Africa de Sud, la aproximativ 8.500 de km distanță, unde un val mare de 1,5 metri a ajuns pe țărm cam 16 ore după cutremur. De asemenea, tsunami-ul a ajuns în Antarctica, unde indicatoarele de la baza japoneză Showa au înregistrat oscilații de până la un metru, cu tulburări care au durat câteva zile. O parte din energia produsă de tsunami a ajuns până în Oceanul Pacific, unde a produs valuri mai mici, dar măsurabile, de-a lungul coastelor de vest ale Americii de Nord și de Sud, în mod obișnuit între 20 și 40 cm. La Manzanillo, Mexic, a fost măsurată o creastă de tsunami de 2,6 metri. De asemenea, tsunami-ul a fost suficient de mare pentru a fi detectat în Vancouver, ceea ce a nedumerit mulți oameni de știință, deoarece tsunami-urile măsurate în unele părți ale Americii de Sud erau mai mari decât cele măsurate în unele părți ale Oceanului Indian. S-a presupus că tsunami-urile au fost focalizate și îndreptate spre zone îndelungate de faliile submarine care se deplasează de-a lungul marginilor plăcilor continentale.

Tsunami-ul a lovit coastele de vest și de nord ale Sumatrei de nord, în special în provincia Aceh, dimineața devreme. La Ulee Lheue din Banda Aceh, un supraviețuitor a descris trei valuri, cu primul val ridicându-se doar până la temelia clădirilor. Tsunami-ul a ajuns la țărm 15-20 de minute după cutremur, iar al doilea val a fost mai mare decât primul. Un localnic din Banda Aceh a declarat că valul a fost „mai mare decât casa mea”. Un alt rezident de la periferia orașului a spus că tsunami-ul era „ca un zid, foarte negru” și avea un „sunet distinct”, tot mai puternic pe măsură ce se apropia de coastă.

Înălțimea maximă a tsunami-ului a fost măsurată pe un deal dintre Lhoknga și Leupung, pe coasta de vest a vârfului nordic al Sumatrei, lângă Banda Aceh, și a ajuns la peste 30 de metri. Înălțimea valurilor de tsunami din Sumatra a fost impresionantă: 15-30 de metri pe coasta de vest a Aceh, 6-12 metri pe coasta Banda Aceh, 6 metri pe coasta Krueng Raya, 5 metri pe coasta Sigli, 3-6 metri pe coasta de nord a insulei Weh. Înălțimea valului s-a redus la jumătate la Ulee Lheue (6 metri) și încă 8 km spre nord-est. Inundația a fost observată la 3-4 km în interiorul întregului oraș. Zona spre mare a fost curățată de aproape fiecare structură, în timp ce mai aproape de râu, construcțiile dense dintr-un cartier comercial au suferit consecințele gravelor inundații. Apung 1, o navă de 2.600 de tone, a fost aruncată în interiorul țării în jur de 2 până la 3 km. La 2-3 km de țărm, casele, cu excepția celor din beton armat cu pereți din cărămidă, care păreau a fi doar parțial distruse de cutremurul dinaintea valului de tsunami, au fost spulberate sau distruse de tsunami.

Trei insule mici: Weh, Breueh și Nasi, se află la nord de capitala regiunii. Efectele pe două dintre insule, Breueh și Nasi, au fost teribile, valurile având înălțimi de 10-20 de metri pe țărmurile orientate spre vest. Satele de pe coastă au fost distruse complet de tsunami. Lhoknga, un oraș din regiunea Aceh Besar, pe partea vestică a insulei Sumatra, la 13 km sud-vest de Banda Aceh, a fost practic aplatizat și distrus de tsunami-ul din decembrie 2004, iar populația a scăzut de la 7.500 la 400. Valurile de tsunami au fost de aproape 30 de metri înălțime. Martorii oculari au raportat 10-12 valuri, al doilea și al treilea fiind cele mai înalte.

Oceanul s-a retras la zece minute după cutremur și primul val a venit rapid spre sud, cu turbulențe la adâncimi cuprinse între 0,5 și 2,5 m. Al doilea și al treilea val au fost de 15-30 de metri înălțime pe creastă și au fost descrise ca având aspectul unui val de surf (în formă de cobră), dar mai înalt decât cocotierii, „ca un munte”. Cel de-al doilea val a fost cel mai mare; a venit de la vest-sud-vest în cinci minute de la primul val. Tsunami-ul a blocat navele de marfă și barjele, apoi a distrus o fabrică de ciment în apropierea coastei Lampuuk. Zonele cercetate de oamenii de știință arată o înălțime de peste 20 de metri pe coasta de nord-vest a insulei Sumatra din provincia Aceh, cu un maxim istoric de 51 de metri.

În Meulaboh, pe baza mărturiilor unor supraviețuitori, tsunami-ul a ajuns după ce inițial oceanul s-a retras cu aproximativ 500 de metri. Cel de-al doilea și al treilea dintre valurile distructive au sosit mai târziu, dar au depășit înălțimea copacilor de nucleu de cocos. Distanța pe care au pătruns spre interiorul teritoriului a fost de aproximativ 5 km. Alte orașe de pe coasta de vest a insulei afectate de dezastru au fost Leupung, Lhokruet, Lamno, Patek, Calang, Teunom și insula Simeulue. Orașele afectate sau distruse de pe coasta de nord și est a regiunii au fost Pidie Regency, Samalanga, Panteraja și Lhokseumawe. Din elicoptere se putea vedea că așezările au fost efectiv distruse, cu doar câteva moschei rămase în picioare.

Primul tsunami a lovit pe coasta estică și apoi s-a refractat în jurul punctului de sud al Sri Lankăi (capul Dondra). Undele de tsunami au inundat apoi partea sud-vestică a Sri Lankăi, după ce o parte din energie s-a reflectat din impactul cu Maldive. Sri

Lanka se află la 1.700 km de epicentru și sursa de tsunami. Tsunami-ul a lovit întreaga coastă a insulei la aproximativ două ore după cutremur. Cel mai mare val măsurat a fost de 12,5 metri, provocând o inundație de la 390 de metri până la 1,5 km în Yala. În Hambantota, înălțimea a fost de 11 metri, cu o rază de penetrare de 2 km. Valurile măsurate pe coasta de est au variat de la 4,5-9 metri la Pottuvill și Batticaloa la 2,6-5 metri în nord-est în jurul Trincomalee și 4-5 metri în coasta de vest de la Moratuwa până la Ambalangoda. Un tren regulat de pasageri care opera între Maradana și Matara a fost deraiat și răsturnat de tsunami, ceea ce a dus la cel puțin 1.700 de vieți pierdute, cel mai mare număr de decese din istoria căilor ferate. În total, Sri Lanka, a fost pe locul al doilea după Indonezia în ceea ce privește numărul total de victime, aproximativ 50.000 pentru fostul Ceylon. Țărmurile de est ale Sri Lankăi au fost afectate cel mai mult. Țărmurile de sud-vest au fost lovite mai târziu, dar numărul de morți a fost comparabil. Țărmurile de aici reprezintă un punct de atracție pentru turiști, dar au o mare importanță și în industria pescuitului. Aproximativ 90.000 de clădiri, multe dintre ele case din lemn, au fost distruse.

Tsunami-ul a lovit coasta de sud-vest a sudului Thailandeii, care era situată la aproximativ 500 km de epicentru. Regiunea este vizitată foarte mult de turiștii străini în timpul sezonului de Crăciun. Deoarece tsunami-ul a lovit în timpul mareelor, efectele au fost și mai severe. Aproximativ 5.400 de persoane au fost ucise și 3.100 de persoane au fost declarate dispărute. Locurile care s-au confruntat tragic cu acest tsunami au fost provinciile Phang Nga, Phuket, Insulele Phi Phi, Ko Racha Yai,

Ko Lanta Yai și Ao Nang din provincia Krabi, arhipelaguri precum Insulele Surin sau Insulele Similan și zonele de coastă din Satun, Ranong și Trang. Înălțimea valurilor de tsunami înregistrate au fost considerabile: 6-10 metri în Khao Lak, 3-6 metri de-a lungul coastei de vest a insulei Phuket, 3 metri de-a lungul coastei de sud a insulei Phuket, 2 metri de-a lungul coastei de est a insulei Phuket, 19,6 metri la Ban Thung Dap, 5 metri la Ramson, 6,8 metri la Ban Thale Nok, 5 metri la Hat Praphat, 6,3 metri la Thai Mueang, 6,8 metri la Rai Dan.

Provincia Phang Nga a fost cea mai afectată zonă din Thailanda. Partea de nord a provinciei Phang Nga este rurală, cu sate pescărești și agricole, în timp ce partea centrală are mai multe hoteluri. Khao Lak se află în partea de sud a provinciei Phang Nga, cu multe hoteluri de lux, populare pentru turiștii străini. Khao Lak a fost lovit de tsunami după ora 10:00 și a avut cel mai mare număr de morți din Thailanda. O inundație maximă de aproximativ 2 km și valuri de 4-7 metri s-au produs în Khao Lak, ajungând să inunde inclusiv etajul al treilea al unui hotel. Pe insula Phuket, multe plaje de pe coasta de vest au fost afectate. La Patong Beach, înălțimea tsunami-ului a fost de 5-6 metri. Tsunami-ul s-a deplasat în sens invers acelor de ceasornic în jurul insulei Phuket.

Necruțatoul tsunami a lovit și în statele indiene Andhra Pradesh și Tamil Nadu de-a lungul coastei de sud-est a subcontinentului la scurt timp după ora 9:00. Două ore mai târziu, a ajuns în statul Kerala de-a lungul coastei de sud-vest. Tamil Nadu, Pondicherry și Kerala au fost grav afectate, în timp ce Andhra Pradesh a suferit pagube moderate. Au existat două până la cinci

valuri de înălțime variabilă care au coincis cu fluxul local în unele zone. Pe coasta de vest, înălțimile de rulare ale valurilor au fost de 4,5 metri în districtul Kanyakumari din Tamil Nadu și 3,4 metri în districtele Kollam și Ernakulam din Kerala. Intervalul dintre valuri a variat de la aproximativ 15 minute la 90 de minute.

Statul Kerala a suferit pagube cauzate de tsunami în trei cartiere sudice dens populate, Ernakulam, Alappuzha și Kollam, din cauza difracției valurilor din jurul insulei Sri Lanka. Cea mai grav afectată zonă din Tamil Nadu a fost Nagapattinam, cu 6.051 decese raportate după un val înalt de 5 metri, urmat de Cuddalore, cu multe sate distruse. Un val de 10 metri, de culoare neagră, a devastat orașul Karaikal, unde au fost pierdute 492 vieți. Orașul Pondicherry, protejat de malul înalt, a fost relativ neatins. Multe sate din statul Andhra Pradesh au fost distruse. În districtul Krishna, tsunami-ul a creat haos în Manginapudi și pe plaja Machalipattanam. Efectele tsunami-ului au variat foarte mult în diferite zone de coastă, în funcție de numărul de valuri, de distanța pe care s-a propagat inundația și de înălțimea valurilor, precum și de densitatea populației din zonă și de caracteristicile geografice. Pe lângă acești factori, numărul de vieți pierdute a fost influențat de capacitatea locală de gestionare a dezastrelor. Majoritatea persoanelor ucise erau membri ai comunității de pescuit.

Tsunami-ul a ajuns în insulele Andaman și Nicobar la câteva minute după cutremur. Insula Little Andaman și Insulele Nicobar au fost grav afectate de tsunami.

În sudul Andamanului, pe baza unor martori oculari locali, au existat trei valuri de tsunami. Dintre cele trei, al treilea a fost cel mai devastator. Pe coasta de vest, inundațiile au fost observate în jurul regiunilor Guptapara, Manjeri, Wandoor, Collinpur și Tirur. Mai multe unități hoteliere situate în apropierea țărmului și numeroase infrastructuri, cum ar fi bazinele portuare și o centrală electrică de 20 MW, au fost grav afectate. Valul de tsunami a distrus satele din apropierea Golfului Hut, la o distanță de 1 km de țărmul oceanului. În Malacca, pe insula Car Nicobar, au existat trei valuri de tsunami. Primul val a venit la 5 minute după cutremur, precedat de recesiunea apei până la 600-700 de metri. Următoarele valuri au apărut la intervale de 10 minute după primul val. Cel de-al treilea val a fost cel mai puternic, cu o înălțime maximă de 11 metri, cât un bloc de trei etaje. Impactul valurilor a fost atât de sever încât patru petroliere au fost aruncate aproape 800 de metri depărtare de mal, în apropiere de Malacca. În Chuckchucha și Lapati, tsunami-ul a ajuns într-un ciclu de trei valuri, cu o înălțime maximă a valurilor de 12 metri. În Golful Campbell de pe insula Great Nicobar, undele tsunami au lovit zona tot de trei ori. Cel mai grav afectată insulă din lanțul Andaman-Nicobar a fost Katchall, cu 303 persoane confirmate moarte și 4.354 dispărute dintr-o populație totală de 5.312.

Tsunami-ul a afectat grav și Maldivele la o distanță de 2.500 km de epicentru. În mod identic cu Sri Lanka, supraviețuitorii au raportat trei valuri, cel de-al doilea val fiind cel mai puternic. Fiind bogat în recife, Maldivele oferă o oportunitate pentru oamenii de știință de a evalua impactul unui tsunami asupra

atolurilor de corali. Cel mai mare val de tsunami măsurat a fost de 4 metri pe Insula Vilufushi. Primul val a ajuns la aproximativ două ore după cutremur.

Tsunami-ul s-a deplasat 5.000 km spre vest prin ocean, înainte de a ajunge în partea de est a Somaliei. Aproximativ 289 de decese au fost raportate în Cornul Africii, provocate de patru valuri de tsunami. Majoritatea victimelor au fost raportate de-a lungul Peninsulei Xaafuun. Înălțimea maximă de rulare a valurilor de aproape 9 metri a fost înregistrată în Bandarbeyla.

...O catastrofă de asemenea proporții nu putea fi lipsită de interpretări generate de diverse teorii ale conspirației. Astfel, o teorie populară în lumea musulmană este că tsunami-ul ar fi putut fi cauzat de un experiment nuclear indian, la care au participat și experții nucleari israelieni și americani. Mai multe ziare din Egipt și din Orientul Mijlociu au afirmat că India, în cursa sa nucleară cu Pakistanul, a dobândit o tehnologie sofisticată din SUA și Israel, țări care „și-au arătat disponibilitatea de a coopera cu India în experimente criminale pentru a extermina lumea islamică”, începând cu regiunile musulmane intens populate din Asia de Sud-Est, unde s-a înregistrat cea mai mare parte a victimelor.

Cu cele 229.866 de victime certe (și peste 400.000, dacă se iau în calcul și persoanele considerate dispărute) pe care le-a provocat, tsunami-ul care a lovit Oceanul Indian pe 26 decembrie 2004 se află pe locul 7 în topul celor mai mari dezastre naturale din toate timpurile și pe locul al doilea în topul celor mai devastatoare cutremure. Însă, dacă nu este vorba despre un dezastru „natural”, ci de un genocid care a fost declanșat cu